

фаша от кал на дирника й. ... Лингурът засвири ръченица. Запрян скочи, заприкляква, закриви крака, засмя се Димо, утаи се мъката в душичката на дядо. Даже и маймунката започна да пляска с лапичките”.

С постановлението на Министерския съвет от 1958 г. държавната власт в България налага на всички чергарстващи групи да уседнат. Въпреки предприетите административни мерки, затваряне на границите, налагане на глоби и т.н. рударите на практика не спират да чергарстват. Само променят начина и посоките на движение.

След Ивановден започват подготовка за дългото лятно пътешествие и около Великден и Гергьовден тръгват. Прибират се в късна есен, най-често след Димитровден. Формирането на групата става спонтанно и често по време на път. Понякога групата може да се раздели и всяко семейство да работи за себе си. Договарят се кой в каква посока ще тръгне. Други семейства не се включват в група и предпочитат да работят самостоятелно.

Мечкадар по улиците на Стара Загора

Мечкадарите все по-вече се насочват към Черноморските курорти. Придвижването най-често става с влак, като за животното се купува отделен билет. От началото на 90-те год. и със собствен транспорт – обикновено лека кола с ремарке, в което е натоварено животното. Отделни мечкари сключват договори за участие в развлекателни програми в заведения на “Балкантурист”. Там пред почиващите български и чужди граждани изна-